

**„בטחון המדינה שווה את חיי כולנו -
ההתנחלות לא שווה את דמו של צעיר אחד!“**

להקת הנח"ל נגד להקת הגח"ל

כדי להתערב בתהליכים של עיצוב הממשלה החדש, עוד בשלבי הדיון על הקמתה, ניצלנו דיון על התוספת ל- תקציב-הבטחון כדי לומר את הדברים הבאים, שעוררו סערה בספסלי המערך וגח"ל. רק חלק מהקריאות נרשמו ב- פרוטוקול.

אורי אבנרי : נצביע בעד שני החוקים, כי לא ייתכן בימים אלה להרים יד נגד תקציב בטחוני, שמטרתו לצייד במיטב כלי-המגן את אחינו המסכנים את חייהם יום יום, לאורך קווי הפסקת-האש ובכל רחבי הארץ.

אולם, נצרך לקולנו זה דיכריביקורת חמורים ביותר. **כל אדם במדינה הזאת מוכן לשלם ככל שידרש עבור הבטחון. אבל, כל אחר רוצה לדעת, וחייב לדעת, מה ייעשה כדי שלא יהיה צורך בקורבן הזה, לא בקורבן הדמים, ועל אחת כמה וכמה בקורבן הדם היומיומי.**

הרי העובדה הכוללת ביותר לעין היא שהנה, שנתיים וחצי אחר הגדול שבנצחונות ישראל, אנו משלמים עבור בטחון-המדינה פי שלושה יותר מכפי ששילמנו עבור הבטחון לפני שנחלנו את הנצחון העצום הזה. הפאראדוקס הזה ב- מצבנו מהווה ציון לכשלוני מדיניות הממשלה מאז ועד היום הזה.

האם נעשה הכל כדי להגיע אל השלום?
שמא נעשה לא-מעט דווקא בכיוון ההפוך?

שפיכת דם — למען התנחלות?

אתמול, מעל הבמה הזאת, אמר שר-הבטחון כמה מלים שלא זכו בלהט-ההיכוח לתשומת-לב מתאימה.

הוא אמר, בסיכום דבריו: „הבעיה של השטחים, הבעיה של חברון ועזה, היא גם מה אנחנו נוכל לעשות שם, אם מותר לנו להתנחל...“

בהמשך הדברים אמר: „השאלה העומדת בפני הממשלה, ובפני שר-הבטחון, היא לא איך לצאת משם, אלא איך לנהוג כממשלה בשטחים, להילחם בטרור ולאפשר ליהודים להתנחל...“

דהיינו: לא רק להגן על בטחון-המדינה, לא רק להגן על בטחוננו עד אשר נשיג את הי שלום, אלא לעשות את הדבר ההפוך: להתניח חל בשטחים האלה שככשנו במלחמה שהיתה מלחמת-ימנן, ואשר ביומה הראשון הכריז גם ראש-הממשלה דאז וגם שר-הבטחון דאז, שי היא איתו שר-הבטחון, כי אנו יוצאים למלחמת-ימנן, ואין פנינו לכיבושים.

עוד לא קמה לנו ממשלה חדשה, אבל כבר קמו לנו קווי יסוד לממשלה שאיננה. והנה, מתוך השבונות מפלגתיים וקואליציוניים, נתקבל נוסח חמור מאין כמוהו: שתפקיד הממשלה הוא להביא להתנחלות-קבע, כפרית ועירונית, „בשטחי המולדת“, — כלומר, בשטחים המוחזקים. זאת אומרת, מטרת הממשלה שצריכה לקום, הממשלה העומדת לנגד עיני הגברת גולדה מאיר, מטרתה היא: לא להתור לשלום, כי אם להתור להתנחלות.

והרי שלום והתנחלות הרי הם כשחור ולבן. כמורת ומעריב, כאלהים ושטן — דבר והיפוכו.

ואני אומר: בטחון המדינה שווה את חיי כולנו, ויותר מזה. ההתנחלות לא שווה את דמו של צעיר ישראלי אחד!

בנימין הלוי (גח"ל): הציונות לא שווה. ישראל לא ציונות — מה?

אורי אבנרי: על הציונות חבר-הכנסת י' לוי, נתווכח בהזדמנות אחרת. היום השאלה היא: האם אנחנו מוכנים להקריב את דם אחינו למען התנחלות בשטחים הנוחזקים?

זו שאלה פשוטה ונוקבת! העמידו את השאלה הזאת בפני העם, בפני האמהות, ותקבלו תשובה שתפתיע אתכם!

ישראל קרנמן (המערך): הרי העמדתו את השאלה הזאת, קיבלת תשובה.

אורי אבנרי: האם אמרתם לעם שאתם מוכנים לוותר על שלום ומורת התנחלות? זאת לא אמרתם! זאת אתם אומרים אחרי הבחירות. אילו

הכריזה ביום הששי האחרון, מסופקני אם העם היה מחליט כפי שהחליט. אני רוצה לצטט הכרזה זו, שאין למעלה ממנה בחומרתה, שכמעט לא תאמן בפי ראש ממשלת ישראל: „אחת הסכנות הגדולות שאני רואה — זו הופעת אישים וחוגים אשר מטיפים לנו לשלום, כאילו זה בדיוק מה שחסר לנו. הסכנה היא בכך שעלולים לעורר ספק...“

ג'ר יעקובי (המערך): היא זיברה על ה- הטפה. אתה משבש את המשמעות. הטפה לא חסרה לנו.

אורי אבנרי: חבר-הכנסת יעקובי, ראש-ה-ממשלה העולה על דוכן ציבורי אחראית לניסוחים שלה.

אני קורא ניסוח מן הכתב של הודעה ממשלתית. אני קורא מתוך הודעת לשכת-העתונות הממשלתית:



הרמטכ"ל חיים בר-לב

„אחת הסכנות הגדולות שאני רואה — זו הופעת אישים וחוגים אשר מטיפים לנו לשלום, כאילו זה בדיוק מה שחסר לנו.“

הסכנה היא בכך, שעלולים לעורר ספק בעם שטובל, עם שבניו עומדים על הגבולות, עם שחלק ממנו יושב בכפי רים ובעיירות על הגבולות, וסופג הפגזות וסובל פצועים ונופלים. ספק שאולי באמת אפשרי שלום...“

נדמה לי, שלא יכול להיות איש בארץ — אני לא מדברת על רק"ח — שבאמת אמין, שלו קמנו היום, ונטר"פה עלינו דעתנו, ואמרנו שאנו חוזרים לגבולות 1967, שעל יד כך נבטיח את בוא השלום. צריך להסביר לעם את האמת...“

יש להסביר לו, שמצב דברים זה עלול להימשך זמן רב, ואם אנחנו רוצים בחיים — אז אנו חייבים לחיות ולפעול מתוך ידיעה זו, ואסור להשלות את העם, שהנה מחר-מחר תיים גיע השלום...“

על כך, רבותי חברי הכנסת, ניתנו שלוש תשובות בימים האחרונים.

תשובה אחת של הרמטכ"ל נצחון מלחמת ששת הימים, השגריר יצחק רבין, שבימים אלה חזר ואמר בצורה מופגנת: יש להבהיר לחלוטין שכונתנו היא לא לשטחים אלא לשלום.

לא לשטחים, כי אם לשלום!

ישארל קרנמן: הוא לא אמר זאת. אתה מסלף את דבריו.

אורי אבנרי: אני אחראי לנכונות הניסוח הזה.

ישראל קרנמן: אני הקשבתי ושמעתי את

קריאה: הדברים אינם עומדים בסתירה. **אורי אבנרי:** שנית, אני רוצה להזכיר את הדברים שנאמרו היום במאמר בעתון הארץ עלידי חייל ותיק, מי שהיה קצין ראשי של צה"ל, מרכזי בראון. כאילו ההטיפה לשלום היא סכנה, הוא אומר: „צה"ל זקוק להטפה ל- שלום. הוא לוחם יותר טוב מפני שיש הטפה לשלום.“

בצעקה גדולה!

ושלישית, אני רוצה לקרוא בפני הכנסת מיסמך שהוא התשובה הקיצונית, המכרעת, לדבריה של ראש-הממשלה: שיר של חייל, נכה-קרוב, שהושר בפי להקה צבאית, להקת הנח"ל, להקה של חיל לוחם, באישור ראש המטה הכללי של צבא הגנה לישראל.

אני רואה חובה לעצמי להכניס שיר זה לפרוטוקול של הכנסת, כי בו אומר המחבר בכשרון רב יותר מכפי שאני יכול לעשות זאת, את אשר אני רוצה לומר:

„תנו לשמש לעלות,
לבוקר להאיר,
הדקה שבתפילות
אותנו לא תחזיר.
מי אשר כבה נרו
ובעפר נטמן,
בכי מר לא יעירו
לא יחזירו לכאן.
איש אותנו לא ישיב
מבור-תחתית אפל,
כאן לא יועילו לא שמחת-הנצחון
ולא שירי הלל.
לכן רק שירו שיר לשלום!
אל תלחשו תפילה!
מוטב תשירו שיר לשלום
בצעקה גדולה!
תנו לשמש לחדור מבעד לפרחים,
אל תביטו לאחור!
הניחו להולכים,
שאו עיניים בתקווה,
לא דרך כוונות!
שירו שיר לאהבה, ולא לנצחונות!
אל תגיד יום יובוא,
הביאו את היום!
ובכל הככרות הריעו רק שלום.
ושירו שירו שיר לשלום,
אל תלחשו תפילה
רק שירו שיר לשלום
בצעקה גדולה!!!“

שיר של צנחן, נכה-מלחמה, בפי להקה צבאית, באישורו המפורש של הרמטכ"ל.

יצחק בן-ארהרון (המערך): היה מוטב אילו הסתיי פקת בקריאת השיר בלבד.

למען ממשלת שלום!

אורי אבנרי: אני קורא לראש-הממשלה לזנות את הדרך המסתמנת בדבריה, ואת המסקנה הפוליטית הנובעת מהם.

אני קורא לה, כפי שקראנו לה באוזני נשיא המדינה לפני כמה שבועות, להקים ממשלה קטנה וצרה של כוחות השלום, כלי השתתפות אנשי השטחים והתנחלות והמלחמה הנציחית.

השר מנחם בגין: ממשלה כזאת תהיה בי-אמת צרה וקטנה!

אורי אבנרי: בשם סיעתנו הקטנה, שיש לה שני קולות בכנסת הזאת, אני רוצה להודיע, שאם תקום ממשלה צרה כזאת...

השר מנחם בגין: קטנה וצרה!

אורי אבנרי: ממשלה אשר תהיה גדולה במטרור-תיה, וקטנה בהרכבה — אני מודיע שאם ממשלה כזאת תהיה תלויה בשני קולות, אנחנו נתחייב מראש לא לעשות